

I AM: Ímillum skøkjur og ólavsökugestir

Hallelujasyngjandi bygdafrellini í I AM hava sannførandi gjørt øllum spádómum til skammar. Og við á ferðini ruku meir enn ein stívrendur, føroyskur fordómur...

TÓNLEIKAPRÁT

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Næstsíðsta fríggjakvöld endaði konsertferðin hjá kristna rock-bólkinum I AM á hesum sinni við eini rættliga sannførandi konsert í Atlantis í Klaksvík. Enn einaferð prógvaði bólkurin, at heiti sum "bygdasligur" ella "80ara bólkur" hoyra eini farnari tíð til - um tey nakrantíð hava verið hóskaði. Í út við 1 1/2 tíma borðreiddi bólkurin við hörðum og dygdargóðum rocki og eini av teimum mest professionellu framförlunum, eg havi sæð á føroyskum palli leingi. Kanska vóru tað royndirnar frá konsertferðini uttanlanda, sum komu teimum til góðar, ella kanska eru I AM dreingirnir bara blivnir vaksnir - men framförlan fríggjakvöldið lat ongan iva vera um, at sjálvsálitíð onki feilar, og at bólkurin hevur rættliga nógv at hava tað í.

Nýggja fløgan hjá I AM, sum kom út í vetur, varð alt fyrri eitt skýrt "uttan iva dygdarbasta føroyska fløguútgávan í ár" og hevur selt sera væl. Tvey av lögnum ruku beint inn á 15 tær bestu, annað beinleiðis inn á 1. pláss. Eisini uttanfyrri Føroyar hevur nýggja fløgan gjørt um seg. Hon er útgivin í Danmark og Svøríki, og í nakrar vikur lá lagið "Believe" á hitlistanum hjá svensku útvarpsstöðini Flow.

Ambitióðirnar eru onki minni enn altjóða gjøgnumbrót, og í lötuni verða I AM marknaðarfördir í Japan.

Bygdafrell ella...

Lopið frá bygdfrellunum við nøkrum halleluja sangum til seriosar rocktónleikarar hevur verið langt, og tað hevur tikið sína tíð. So seint sum í desember síðsta ár tekur ein ummælari á Dimmalætting soleiðis samanum vanligu myndina av I AM:

"Havi ongantið ivast í, at tónleikararnir í bólkinum eru evnaríkir - teir hava bara verið skeivt plaseraðir í eini sjangru, sum er eitt millumting millum gospel og gamaldags rock. Tað hevur virkað - á góðum havnamáli - bygdasligt." Sigast skal, at sami ummælari gav nýggju fløguni eitt avbera gott skoðsmál, men hvaðani halda limirnir í I AM sjálvir, at hatta afturvendandi "bygdasliga" stavar?

Tað er bæði pláss fyri at leypa niður av pallinum og spæla gittar við tunguni á konsertunum hjá I AM, men teymarnir verða ongantið sleptir heilt.

- Nú er tað jú so, at tað, sum er bygdasligt í Havn, ikki endiliga er bygdasligt aðrastaðni, fleinnir bassspælarin, Eybjørn Jacobsen. Onkuntið virkar tað sum, at bara okkurt ikki er úr Havn, so er tað skeivt plaseraðir í eini sjangru, sum er eitt millumting millum gospel og gamaldags rock. Tað hevur virkað - á góðum havnamáli - bygdasligt." Sigast skal, at sami ummælari gav nýggju fløguni eitt avbera gott skoðsmál, men hvaðani halda limirnir í I AM sjálvir, at hatta afturvendandi "bygdasliga" stavar?

- Hatta við tí bygdasliga, hevur

kanska eisini okkurt við respekt at gera, hugleiðir gittarspælarin Arni Zachariassen. Nú fornermi eg uttan ivan onkran, men heilt erligt - nógvir av teimum andaligu bólkunum í Føroyum hava ikki verið serliga seriøsir. Ongin av teimum, sum vóru, tá I AM byrjaðu, eru til longur sum bólkar. Teir flestu av teimum vistu seg bara uttanfyrri samkomuna til okkurt serligt andaligt tiltak, og søðu ikki út til at hava aðrar ambiðiónir. Tað er sjálvandi eisini í lagi, men slíkt ávirkar hugburðin hjá fólki til "hatta slagið" av bólkunum. Og tað

trúgvi eg, hevur verið ein av orsökunum til, at tað hevur verið trupult at sannføra fólk um, at I AM also ætlaðu meir og annað, sigur Arni.

Høpisleysar samanberingar

Sambært limunum í I Am, hevur tað eisini verið eitt haft um beinini á teimum, at ummælarar og onnur bliva við at kalla teir ein gospelból.

- Vit hava ongantið sjálvir kallað okkum ein gospelból. Tað eru onnur, sum hava funnið

uppá tað, uttan iva, tí tey ikki duga at rúma tankanum um ein kristnan rockból. Í Føroyum verður allur andaligur tónleikur við eitt sindur meir av futti í enn Kingosálmar kallaður gospel, og tað er púra burturvíð, sigur Birgir.

Meðan gospelsjangran fyrst og fremst hevur tónleikaligar røtur í negro spirituals umhvørvinum, lýsa I AM sín tónleik sum harðan, einfaldan, melodiosan rock við eksperimenterandi innsløgum.

- Tað er í finasta lagi, um fólk ikki hava virðing fyri okkara tónleiki, tí tey halda hann vera vánaligan ella óseriosan, leggur Arni afturat. Men tað er spell, um tað kemst av óviðkomandi orsökum, og út frá høpisleysum samanberingum. Eg havi til dømis heldur ongantið skilt eitt argument sum, at okkara tekstir eru so einstáttaðir, tí teir eru andaligir. Vil tað so siga, at bara tú syngur um gronan bø og svikin hjørtu, so verður tú djúpur og poetiskur? Eg haldi meg hava hoyrt onkran rættliga einstáttaðan sang av tí slagnum...

Strangt disiplin

Eitt tað fyrsta, tú leggur merki til á konsertunum hjá I AM, er, at teir virka óvanliga disiplineraðir. Ikki tí, tað er bæði pláss fyri at leypa niður av pallinum og spæla gittar við tunguni, men teymarnir verða ongantið sleptir heilt. Og eitt tekniskt brek á pallinum fríggjakvöldið varð til dømis sera snildisliga og professionelt fjalt, við einum slag av "millum-spæli" fra keyboardinum, sum fá mundu varnast var mest sum uppfunníð á staðnum.

- Jú, vit eru avgjørt disiplineraðir, tí tað er ongin vegur uttanum, um tú vilt hava góðskuna at vera í lagi, sigur Birgir. Tá vit venja, so venja vit, og tá er tað also ikki pláss fyri at ballast ella gera alt møgulegt annað samstundis. Tá vit tóku nýggju fløguna upp, tóku vit fri frá skúla og arbeiði, og høvdu okkara arbeiðsdag í upptøkuhølunum í 2 vikur. Eg haldi eisini, at tú skyldar áhoyrarnum at vera disiplineraður á pallinum. Í mínum eygum er tað tekin um vantandi virðing fyri áhoyrarnum at standa á pallinum og rópa á ljóðmannin og banka á mikrofonir og líknandi. Óhapp kunnu sjálvandi henda, men man kann í minsta lagi royna at leggja upp

fyrí tí, so tað ikki gongur út yvir konsertupplivingina hjá fólki.

Svíkjarar og satansdyrkarar

I AM eru ikki bara áhugaverdir, tí teir tónleikaliga hava hava flutt seg í stórum lopum eftir lutfallsliga stuttari tíð. Við sær á ferðini hava teir nevniliga eisini rykt eina røð av stívrendum fordómum, sum fá mundu vænta yvirhøvar lótu seg vika.

- Vit vistu frá byrjan, hvørjum vit vóru uppi ímóti, sigur Birgir. At rockur og trúgv kundu sameinast var óhugsandi í Føroyum tá mitt í 90unum. Dámdi tær rock, kundi tú ikki vera trúgvandi. Vart tú trúgvandi, skuldi tú ikki vága tær at lurta eftir rocki. Blandaði tú tingini saman, var tað í besta føri 2. flokks rockur og annars gudsspottandi, og vit hava verðið kallaðir alt frá svíkjarar til satansdyrkarar. Somu fólk ringja í dag og biðja okkum koma at spæla til teirra tiltøk, so okkurt er broytt ...

- Tað var nóg ringt, at fólk ikki funnu út av, um vit vóru baptistar, kirkjufólk ella okkurt annað, leggur trummuspælarin, Hans Ove afturat. Tey høvdu

eisini ilt við at skilja, at vit kundu spæla á Ólavsökukonsertum og Prix Føroyar, og samstundis kalla okkum gudligar. Men fyrí meg hevur tað altíð verið ein partur av endamálinum hjá bólkinum. Jesus gekk jú millum skøkjur og syndarar - so tað mátti ikki verið so ræðuligt at spælt fyrí ólavsökugestum.

- Uttan mun til, hvussu tú vendir ella snarar tí, so hava vit ein boðskap, sum vit vilja út til fólk við, og tí skulu vit sjálvandi vera har, sum fólk eru, leggur keyboardspælarin Heðin A. Olsen afturat.

Næsta stopp: Japan

I AM eru ambiðiosir. Málið er onki minni enn altjóða gjøgnumbrót, siga teir avgjördir og arbeiða eisini hart fyrí sakini. Í summar hava teir verið á konsertferð í Danmark, Finlandi og Noreg, og nýggja fløgan verður send allastaðni, har sjálvt tann minsti møguleikin er at hóma.

- Tað dugir ikki at fella í fátt, fyrí tað um fyrstu 50 reaktiónirnar eru vinarlig avsløg, tí kanska rakar tú næstu ferð júst tað plátufelagið, sum bara hevur sitið og biða eftir tær? Tað er

soleiðis, man má hugsa, sigur Birgir.

Og júst nú eru útlitin til, at okkurt meir fer at henda, rættiliga spennandi. Á konsertferðini komu teir í prátt við sangaran í kenda svenska bólkinum Narnia, sum hevur góð sambond í Japan, og sjálvur trýr uppá møguleikarar hjá I AM har. Og sum skilst, er hesin longu farin í gongd við at marknaðarføra bólkin Asia. Narnia kemur annars til Føroyar í oktobur at hava konsertir, har I AM skulu vera upphitarar. Sjálvir trúgva teir eisini uppá ein møguleika í Japan, men viðganga, at tað hevði ikki verið so galið, um eitt sindur av hepni eisini var við teimum.

- Man skal vera blindur fyrí ikki at síggja, hvussu langt tú kanst koma við hepni í hesum yrkinum, sigur Arni. Tað er ein av orsökunum til, at bólkar, sum ikki eru serliga seriøsir ella góðir, ofta enda á ovastu rók. Tað kann kennast eitt sindur beikt onkuntið, men so má man royna a siga við seg sjálvandi, at teir neyvan verða sitandi har serliga leingi. Nógvir føroyskir bólkar høvdu uppiborið eitt sindur meir hepni uttanlanda, men hinvegin skalt tú eisini ansa tær - ov nógv álit á hepni er skjótasti vegurin

I AM dreingirnir eru ikki bara vorðnir vaksnir. Teir hava eisini rættliga nógv at hava sjálvsálitíð í eftirhondini.

til musikalskt sjálmorð, sigur Arni.

Ikki tí, mamma sigur tað...

At vika føroyskar fordómar er ikki bara sum at siga tað - og slettis ikki, tá tað ræður um átrúnaðarlígar fordómar. Tað er neyvan nakar ivi um, at I AM eiga ein part av æruni, men sjálvir visa teir á, at tíðin og tíðarandin nokk eisini hava verið við teimum.

- Onkuntið haldi eg, at vit eru eitt sindur, sum kvinnurørslan, heldur Arni. Ræðuligur ágangur, tá kvinnur fyrstu ferð stungu nösina fram. Nú halda vit okkurt er galið, um tær ikki gera tað. Ella hava vit bara verið hepnir og

rakt ein postmodernaðan tíðaranda, har gamlir sannleikar ridla, og fólk taka eitt sindur av hesum, eitt sindur av hasum og petta tað saman sjálvi, inntil tað gevur okkurt slag av meining.

- Ongum nýtist, í hvussu er, at vera í iva um okkara meining, sigur Birgir

- Skal tað koma an uppá tað, so vil eg heldur vera bygdasligur og trúgvandi, enn cool og onga trúgv hava, skoytir Eyðbjørn uppi.

- Kann man ikki bæði vera cool og trúgvandi?, spyr Heðin.

- Avgjørt, sigur Arni. Og um nakar skuldi ivast, so eg eri also ikki trúgvandi, tí mamma mín sigur tað...

- Vit hava ongantið sjálvir kallað okkum ein gospelból. Tað eru onnur, sum hava funnið uppá tað, uttan iva tí tey ikki duga at rúma tankanum um ein kristnan rockból, siga limirnir í I AM.